Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 675 (6109) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 25 septembrie 1969

UN TEST CU PLUSURI ȘI CU MINUSURI...

Lotul A — Zeleznicior Sarajevo 3-1 (1-0)

Dinu înscrie, imparabil, golul trei pentru lotul A.

Foto: VASILE BAGEAC

Am urcat ieri în tribunele stadionului „23 August" gîndindu-ne la declarația laconică pe care ne-o făcuse cu puțin înainte antrenorul Angelo Niculescu: **„Azi vom căuta să jucăm ca și în meciul cu Portugalia!"** Cu alte cuvinte, eram avizați că tricolorii vor face o repetiție pentru „premiera" de la 12 octombrie. Pornind cu o noutate în distribuție, cu Dobrin pe post de vîrf de atac, declarația-promisiune a antrenorului lotului național ni se părea cu atît mai atițătoare, stîrnindu-ne o vie și legitimă curiozitate. Aveam, oare, să fim martorii unei idei (sau unor idei), interesante, convingătoare?

Mărturisim că primele 15 minute de joc nu ne-au atras cu nimic atenția în acest sens, singurul lucru evident pe teren fiind superioara circulație a mingii la fotbaliștii din Sarajevo. Aparent puțin atrași de către joc, selecționabilii au evoluat în acest debut de meci destul de neorganizat. Minutul 18 aduce prima înviorare în teren și în tribune: o centrare de pe dreapta, la care preluarea balonului este succesiv simulată de Dumitrache și Dembrovschi, este reluată — de la vreo 10 m — puternic de Lucescu, dar Radovici este la post. **DOUĂ MINUTE MAI TÎRZIU, FOTBALIȘTII ROMÂNI CONSTRUIESC CEA MAI CLARĂ ACȚIUNE A MECIULUI: DINU DESCHIDE EXCELENT, ÎN ADÎNCIME, PE DEMBROVSCHI, O CURSĂ SCURTĂ, CENTRARE IDEALĂ LA DUMI-**

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

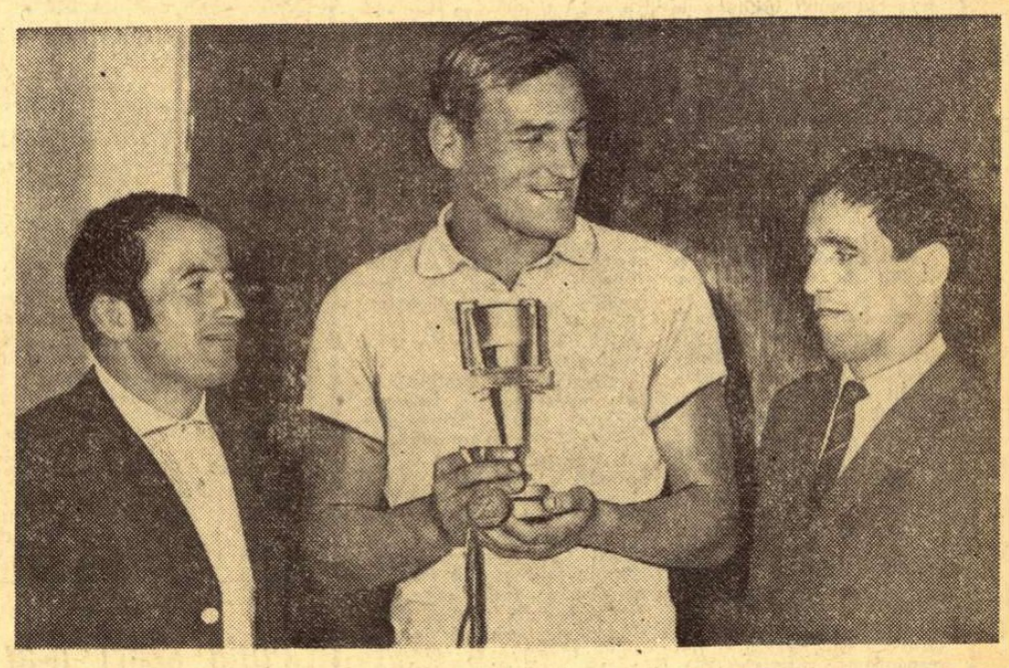

CEI TREI MEDALIAȚI LA C. E. DE LUPTE LIBERE

„Locul III pe națiuni, la campionatele europene de lupte libere, este o performanță de invidiat, pentru care vă felicit din nou".

Acestea au fost cuvintele pe care ROGER COULON (Franța), **președintele Federației internaționale de lupte**, le-a adresat conducerii delegației române, la banchetul de închidere a marii competiții continentale ce s-a încheiat duminică seara la Sofia.

Într-adevăr, a întrece în clasamentul pe țări Turcia, Ungaria, R.D. Germană etc., care au o veche tradiție în luptele libere, nu este o performanță la îndemîna oricui. Acest valoros rezultat se datorește, în primul rînd, celor trei medaliați din selecționata română, participantă la C.E. din capitala bulgară, și anume PETRE COMAN — **medalie de argint la categoria 62 kg** (de la clubul Steaua, 25 de ani), ATTILA BALOGH — **medalie de argint la categoria 90 kg** (de la clubul Olimpia Satu Mare, 28 de ani) și PETRE CERNĂU — **medalie de bronz la categoria 52 kg** (de la C.F.R. Timișoara, 25 de ani). Ar fi nedrept, însă, dacă nu i-am aminti și pe ceilalți luptători români care, într-o companie selectă, au reușit să se claseze printre primii șase: **I. Vanghelici** (locul 6 din 13 concurenți la categ. 48 kg), **N. Dumitru** (locul 4 din 12 concurenți la categ. 57 kg), **V. Iorga** (locul 4 din 14 concurenți la categ. 82 kg), **A. Maindt** (locul 4 din 8 concurenți) și **P. Enache** (mezinul „greilor" — locul 4 din 7 concurenți la categ. peste 100 kg).

În fotografie, *de la stînga spre dreapta: P. Coman, A. Balogh și P. Cernău.*

ÎNOTUL? UN SPORT DE DOMENIUL... FANTEZIEI!

Reportaj dintr-un oraș, aflat pe malul Dunării, în care numărul celor ce știu să înoate este atît de mic...

Giurgiu. Zile blînde de toamnă, cu cer primitor și larmă veselă — poate ultima în acest an — pe malul Dunării, la „canal", locul de plajă favorit al localnicilor...

Facem o scurtă plimbare de-a lungul malului drept, bordat cu sălcii plîngătoare — plaja să tot aibă 200 de metri — și constatăm, deconcertați, că dacă marea majoritate a celor prezenți (după toate probabilitățile, elevi) se îndeletnicesc mai mult cu mîngîea sau jocurile de noroc — oare cei în drept n-au aflat încă că aici se dispută interminabile partide de pocker? — cei aflați în apă pot fi numărați pe degete.

Trec cîteva minute bune de vînturare printre zecile de tineri întinși la soare și începem să înțelegem motivul acestei situații.

— Știți, ne mărturisește L. Mocanu, elev în clasa a VI-a, apa este adîncă și noi nu prea știm să înotăm... Deși orașul ar trebui să fie un adevărat izvor de înotători, realitatea este alta: cei mai mulți dintre noi nu știu să înoate! De aceea, preferăm să rămînem pe mal, să jucăm volei, fotbal sau mai știu eu ce...

— Bine, dar de ce nu vă adresați unui centru de înot? — replicăm. Trebuie să existe așa ceva...

Ne-a privit mirat, cu acea candoare unică a ochilor de copil. Părea politicos, dar întrebarea noastră a rămas totuși suspendată, fără răspuns... A ridicat ușor din umeri, a privit undeva departe și și-a văzut de drum. Să fi fost aceasta un răspuns?

De cîteva minute stăm de vorbă cu profesorul de educație fizică Virgil Ciinaru, absolvent, de dată relativ recentă, (1966), al I.E.F.S.-ului bucureștean și — poate tocmai de aceea — unul dintre entuziaștii recunoscuți ai profesiei sale în orașul de pe Dunăre.

Giurgiuvean get-beget (aici s-a născut, aici a terminat liceul), profesorul V. Ciinaru este tocmai de aceea un bun cunoscător al realităților sportive locale, argument în virtutea căruia am socotit de cuviință că o convorbire cu dînsul, în temă, poate fi lămuritoare:

— Ce ne puteți spune despre înotul, despre natația giurgiuveană?

— *Cel mai fericit răspuns mi se pare citatul caragialesc, ultracunoscut: natația noastră este sublimă, admirabilă, dar... lipsește cu desăvîrșire! Adică aici la noi, fiecare învață să înoate unde vrea și cînd vrea... În ceea ce privește concursurile — cu cine să le organizăm, căci la urma urmei majoritatea zdrobitoare a tineretului nu știe măcar să facă „pluta"?! — au devenit o amintire, de pe vremea cînd Victor Stănculescu, actualul antrenor de fotbal al Progresului, venit acasă în vacanță, strîngea 10—15 elevi pe care se străduia să-i învețe alfabetul înotului sau, în puține cazuri, să le perfecționeze stilul... În rest, nimic: cursuri de înot*

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag. a 3-a)

CUPA SPERANȚELOR — LA OINĂ

Ajunsă la a doua ediție, „Cupa speranțelor" la oină — un fel de campionat republican al copiilor — a angrenat anul acesta un mare număr de echipe în întrecerile preliminarii. Oinarii care au mers din victorie în victorie, cucerind titlurile de campioni județeni, se vor întîlni pe stadionul din Constanța pentru a-și desemna laureații. Își dispută invidiatul trofeu și diplomele puse în joc 16 echipe. Etapa finală, care începe astăzi și va dura pînă duminică, este organizată de federația de specialitate, Ministerul Învățămîntului și Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

Computerele împotriva șahului?

Computerele pot să învețe. Iată una din realitățile căreia înțelegerea atît de greu încercată a omului contemporan trebuie să i se închine. Un **mesaj de intrare** este modificat în interiorul unei mașini cibernetice, conform unui principiu de transformare prestabilit, astfel încît mesajul **de ieșire** reprezintă o performanță superioară a sistemului, în raport cu anumite criterii. Dovada cea mai concludentă o furnizează mașinile care învață să joace din ce în ce mai bine anumite jocuri, sporindu-și treptat experiența. Ele sînt programate inițial după regulile jocului (de dame sau de șah, să zicem), respectîndu-se mai întîi criteriile generale ale manierei de a juca bine și, apoi (aici începe să se complice problema), criterii mai subtile, proprii diverselor momente ale jocului. Suma tuturor considerentelor introduse în mașină compune, de fapt, indici de calitate ai mișcărilor posibile, din care e ales mereu pentru mișcarea următoare indicele cel mai mare. Computerul ar putea juca de acum înainte cu un adversar-om, în baza indicilor de calitate programați, dar numai de o manieră rigidă, după o stratagemă fixă. Pentru ca să „învețe", mașina trebuie să înregistreze partidele precedente. În baza noilor date „memorate" (din partidele cîștigate sau pierdute ea își va compune noi indici de calitate). Astfel, mașina asimilează o parte din știința și personalitatea adversarului (jucător-om), iar după fiecare partidă va deveni alta sub influența elementelor și corelațiilor interne, obținute, preluate în timpul jocului anterior. Un atare mecanism nu va mai da adversarului o replică uniformă, acesta fiind obligat să constate cum manevrele sale tactice precedente rămîn cu timpul fără efect, deoarece mașina le-a descoperit antidotul.

Jocul de dame are o tactică mult mai simplă decît șahul, care poate fi în totalitate inventariată (adevăr stabilit). Desfășurarea lui a devenit, astfel, o chestiune de rutină, iar computerul îl poate juca acum perfect. De aici provine și desuetudinea în care se află jocul de dame, deoarece nu mai oferă inteligenței umane cîmp de manevră, de căutări, de speculații. Șahul, în schimb, are o strategie neepuizată încă de inteligență, logică și imaginație. Computere care știu să joace șah există deja, dar, pînă acum, performanțele lor sînt încă mediocre, datorită complexității jocului, conferită de varietatea pieselor și a posibilităților de manevră proprii fiecăruia. Este motivul pentru care tactica de fază a șahului se bazează pe un mare număr de criterii speciale, ceea ce face încă dificilă încercarea de programări a acesteia.

Toate datele de mai sus sînt expuse și argumentate pe un spațiu mai ampiu în eseul filozofic „Dumnezeu și Golem, s.a." al savantului Norbert Wienner, părintele ciberneticii, recent tradus în Editura Științifică. În fața lor, perspectivele și însăși existența șahului apar într-o lumină de crepuscul. Iată ce spune Norbert Wienner în această privință: **„Și totuși, părerea generală a prietenilor mei, aceia care sînt buni jucători de șah, este că zilele șahului, ca ocupație interesantă pentru oameni, sînt numărate. Ei cred că în zece pînă la douăzeci și cinci de ani, mașinile speciale pentru jocul de șah vor ajunge la măiestrie atît de mare, încît, chiar dacă școala sovietică, cu metodele ei cam mecanizate, a favorizat supraviețuirea șahului vreme atît de îndelungată, va veni ziua cînd șahul nu va mai constitui o distracție pentru oameni".** Iată un punct de vedere care va împrăștia tristețe peste lumea șahului. Redută a inteligenței hipercomplicalizate, a unei tradiții și experiențe milenare, ea se vede invadată de mașina cu pupile verzi și roșii, cu mărunțaie de tranzistori și neuroni de otel. Totul e să nu dramatizăm perspectiva, ci să chemăm în ajutor simțul umorului. Computerele nu vor reuși, probabil, să-l aibă niciodată.

Romulus BALABAN

Dr. Szabo Iozsef (Ungaria):

„CĂUTĂM FORMULA UNEI SELECȚIONATE DE BOX (TINERET) PUTERNICE"

● CAMPIONATELE EUROPENE DE JUNIORI LA MISKOLC

Așadar, reprezentativa de box — tineret — a României, într-o alcătuire cu totul nouă față de cea de anul trecut — a încheiat cu bine încă un examen internațional. Din punct de vedere al rezultatului în sine, desigur că scorul partidelor de la Brăila și Buzău interesează mai puțin. Antrenorii celor două formații trec printr-o perioadă de „căutări", de cristalizare a unor echipe redutabile, care să facă față dificilului turneu al speranțelor olimpice, ce se va disputa în luna decembrie, în Polonia.

Într-adevăr, și noi căutăm, ne-a declarat dr. **Szabo Ioszef**, conducătorul reprezentativei de tineret a Ungariei și membru în conducerea federației maghiare, **formula unei echipe care să poată ține piept puternicelor selecționate ce vor veni la Varșovia. Nu mă pot pronunța asupra formației decît după ce vom încheia campionatele naționale de tineret, înaintea întrecerilor din Polonia.**

— Să revenim la meciurile de la Brăila și Galați. Ce impresie v-a lăsat selecționata României?

— Aveți o echipă puternică, excelent pregătită fizic. Mi-au produs o bună impresie îndeosebi Adrian Moraru, Sandu Mihalcea și Vasile Lehăduș. Fără discuție că și Gyorfi reprezintă o valoare, dar greșește lovind, deseori, cu dosul mănușii, ceea ce-l face pasibil de sancțiunea arbitrilor. „Greul" Zelinca este prea lent și cred că într-o confruntare cu Lehăduș nu va avea prea mulți sorți de izbîndă.

— Ungaria este țara organizatoare a primei ediții a campionatelor europene de juniori. Ce ne puteți spune despre aceste întreceri?

— Ne-am angajat să găzduim această interesantă competiție, și vă asigur că vom depune tot efortul pentru a ne achita așa cum se cuvine de sarcina ce ne incumbă. Am luat această inițiativă, deoarece boxerii juniori au prea puține confruntări internaționale. Așa cum fotbaliștii juniori participă la turneul U.E.F.A., cum înotătorii, canotorii, baschetbaliștii au asigurate campionate continentale, era normal ca și tinerii boxeri să-și dispute titlurile europene. În privința pregătirilor organizatorice, deocamdată nu vă pot spune multe lucruri. Ceea ce știu, este că europenele de juniori vor avea loc în orașul Miskolc, un puternic centru universitar, în care noi construim acum o modernă sală de sporturi. A mai cerut organizarea și orașul Debrețin, dar nu va avea șansa să obțină adeziunea federației noastre. Pregătiți-vă, deci, pentru o întrecere de amploare, inedită, care — sperăm — va deveni tradițională...

Romeo CĂLĂRAȘANU

A II-a ALPINIADĂ INTERNAȚIONALĂ A ROMÂNIEI — UN SUCCES

Orașul Bușteni a fost, de curînd, timp de 7 zile, gazda celei de a II-a ediții a Alpiniadei internaționale a României. Participarea unor alpiniști valoroși de peste hotare, ca Hans Maufnerr (Austria), Jiri Sevcic, Vladimir Farcaș (Cehoslovacia) și Oguian Baldjarski (Bulgaria), a făcut ca întîlnirea prietenească dintre sportivii români și străini să se situeze la un înalt nivel de tehnicitate. Cu acest prilej, s-a realizat un larg schimb de experiență, fiind dezbătute atît metodele moderne de pregătire în vederea cuceririi marilor înălțimi, cît și ultimele noutăți în privința materialelor și echipamentului alpin.

Alpiniștii lotului României, Mircea Opriș, Adrian Tănase, Matei Schenu, Nicolae Naghi, Emerich Betegh, Dan Vasilescu și Nicolae Gheorgheoși, au însoțit permanent pe alpiniștii oaspeți, oferindu-le acestora posibilitatea să cunoască varietatea și frumusețea traseelor alpine din munții Bucegi și valoarea școlii românești de alpinism.

În cele 4 zile de escală, au fost parcurse traseele alpine de mare dificultate: Fisura albastră și Fisura mult dorită (Gradul-A), Fisura Mare și Traseul Policandrului (Gradul V B), Traseul Lespezilor Văii Albe (Gradul V A), precum și trasee mai puțin dificile, în cazul cărora caracteristică este, însă, cățărătura liberă.

Dificultatea traseelor situate în peretele Văii Albe și peretele Policandrului, varietatea elementelor de cățărare pe traseele de dificultate medie, ca și timpul frumos, au contribuit la reușita întîlnirii.

Curajul, forța, supletea și tehnica avansată a cățărătorilor și-au dat întîlnire pe fisurile, hornurile și pereții munților noștri, contribuind la o cunoaștere mai aprofundată, la cimentarea unor prietenii închegate la focul de tabără și la consfătuirile tehnice care au avut loc.

P. BOGOIU
antrenor

ASTĂZI, ETAPĂ ÎN CAMPIONATELE DE HANDBAL

Astăzi, campionatul feminin de handbal al primei categorii, ca și disputele diviziilor secunde, programează o etapă intermediară în care sînt cuprinse partide echilibrate, în general, deci capabile de a furniza jocuri interesante. Iată, de altfel, cele cinci întîlniri de azi din campionatul feminin de categoria A: SIBIU: **C.S.M. — Confecția București**; TIMIȘOARA: **Constructorul — Voința Odorhei**; BRAȘOV: **Rulmentul — Rapid București**; BUCUREȘTI: **Progresul — Universitatea București și I.E.F.S. — Universitatea Timișoara.** Meciurile din București au loc pe terenul Progresul în cuplaj, începînd de la ora 15,30, în ordinea de mai înainte.

CONCURSUL ATLETIC AL SPERANȚELOR OLIMPICE

În zilele de 29 și 30 septembrie, în loc de 27—28 cum era stabilit inițial, se va desfășura la Cîmpulung Muscel concursul cu caracter republican al speranțelor olimpice. Vor lua parte tineri atleți născuți în 1952 sau mai mici. Cu acest prilej va fi inaugurat noul stadion din acest puternic centru al atletismului românesc, un stadion construit în exclusivitate pentru atletism.

Fotoreporterul nostru, N. DRAGOȘ, a surprins pe Niculae Rotaru (Steaua), zîmbind satisfăcut la sfîrșitul probei de armă liberă 60 focuri culcat, în care a realizat 597 puncte, devenind campion național pe anul în curs

„NAȚIONALELE" DE TIR

N. ROTARU — PERFORMERUL ZILEI A DOUA

Miercuri, în cea de-a doua zi a campionatelor naționale de tir, ce se desfășoară pe poligonul Tunari, s-au disputat două probe de pușcă și una de pistol. Țintașul clubului Steaua, *Nicolae Rotaru*, cîștigătorul probei olimpice — armă liberă calibru redus 60 focuri culcat — a fost într-o formă de zile mari, obținînd un rezultat de valoare internațională: 597 de puncte din 600 posibile, la numai un punct de recordul mondial oficial al probei. Merită să fie remarcați, pentru rezultatele lor de ieri, și doi trăgători din provincie, arădenii *S. Safta*, campion național pe acest an la probă de armă standard juniori, și *St. Alerhand-Tamaș*, clasat pe locul secund, cu o cifră valoroasă, la armă liberă. Am remarcat ieri o prezență inedită la „naționale": participarea a doi trăgători din Focșani la întreceri. Sperăm că acest debut al celor doi țintași focșeneni (antrenați de profesorul de educație fizică Oprișan) va fi de bun augur pentru tirul sportiv din acest oraș moldovean.

Din păcate, nici la ediția din acest an a „naționalelor" nu putem spune nimic bun despre pistol precizie, probă deficitară de mulți ani la noi. Primii șase clasați au obținut rezultate foarte slabe. Trebuie totuși să evidențiem pe veteranul I. Pieptea, care la cei 48 de ani ai săi a reușit să se claseze pe locul II. Lui L. Giușcă, recordmanul probei și multiplu campion al țării nu i se poate reproșa nimic, întrucît el a concurat accidentat, avînd laba piciorului în ghips, în urma unei fracturi.

REZULTATE: **armă liberă calibru redus 60 f. culcat: 1. N. ROTARU (Steaua) 597 p, campion național pe 1969**, 2. Șt. Alerhand-Tamaș (C.F.R. Arad) 596 p, 3. G. Vasilescu (Olimpia Buc.) 593 p, 4. D. Cristescu (Steaua) 592 p, 5. T. Ciulu (Steaua) 588 p, 6. Gh. Sicorschi (Dinamo) 587 p. **Pe echipe: 1. STEAUA 2 355 p — campioană națională pe 1969**, 2. Dinamo 2 336, 3. Arhitectura Buc. 2 322 p. **Armă standard 60 f. culcat juniori: 1. ȘT. SAFTA (C.F.R. Arad) 592 p — nou record al țării** (v.r. 591 p) **— campion național pe 1969**, 2. I. Codreanu (Steaua) 586 p, 3. P. Șoporeanu (Arh.) 578 p, 4. D. Stoian (Din.) 578 p, 5. Magda Borcea (Arh.) 577 p, 6. Gh. Pașta (Din.) 577 p. **Pe echipe: 1. DINAMO 1 729 p — campioană națională pe 1969**, 2. Arhitectura 1 723 p, 3. Steaua 1 723 p. **Pistol precizie 60 f.: 1. N. BRATU (Construcții Buc.) 546 p — campion național pe 1969**, 2. I. Pieptea (Din.) 545 p, 3. M. Dumitriu (Steaua) 538 p, 4. C. Feciorescu (Steaua) 537 p, 5. V. Manciu (Din.) 535 p, 6. Giușcă (Constr.) 535 p. **Pe echipe: 1. DINAMO 2 131 p — campioană națională pe 1969**, 2. Construcții 2 113 p, 3. Steaua 1 609 p (cu echipă incompletă de 3 trăgători!). **Juniori: 1. A. TUDORICA (Din.) 511 p — campion național pe 1969**, 2. N. Ene (Din.) 509 p, 3. M. Stan (Olimp.) 504 p. (Au concurat numai 6 juniori!).

Joi se dispută proba de pistol viteză, ambele manșe, și armă liberă calibru redus 3x40 f.

I. RABȘAN